

VTISI IN RAZMISLJANJA

Po štirih dneh (od 29.6. do 2.7.2010), ko smo sodelovali v predstavitvi idej in dela združenja Die Raupе VoG iz Eupna v Belgiji, smo spet doma. Polni vtisov, čustev, navdušenja, občudovanja.

(30.6.2010) Občudovanje ljudi, ki jim je mar za mlade na transkernem tihu. Brez šol, brez volje do dela, do znanja, do osebne rasti, do spoštovanja sebe in drugih. V programu Raupе VoG "Work und Job" se trudijo za vse to. Da li mladi brezvoljnězi abrali voljo in redno prihajali, da li bili pripravljeni vsak dan početi kaj koristnega, se kaj naučiti, se izkazati, kaj zaslužiti. Bratke, vodijo jih po obeh potrebah, ki bodo nekatere morda kam pripeljale. Kam, tjeer bodo radi, tjeer ne bodo deležni le zavijevih, prestrasenih, brezbriznih pogledov. Saj ne bo uspelo vsem. To vedo, a vtrajajo iz leta + leto. Trudijo se dobiti sredstva, da ohranjajo projekt. Trudno so navdušeni, ker imajo sprotovljena sredstva za 5-letni program. "Kot da bomo lahko vtrajali do upokojitve", navdušeno pravijo. Dobenega bogastva, samo malo več kot enoletno varnost za vero v mlade, ki sami vse ne verjamejo. Listi idealizem. Razimo pesti se vsakega posebej! Udej vam upre se veliko 5-letnih programov!

Druzi dom (1.7.2010). Hof Peter Projekt.

Le deset let najdejo umsko in telesno priavdeti tukaj svoj drugi dom. Tjeer jih ne odierajo v zapuk robe, ker nič ne znajo, tjeer jih ne gledajo pomilovalno, ker ne morejo, tjeer jim ne jemljejo iz rok dela, ki li pa sami

bolje in hitreje opravili. Stiska nas od občudovanja, ko jih gledamo, kako se trudijo, topla nam je, ko se nam nekateri nasmehejo. Spoštujemo vsako njihovo neredno pretrjč. In njihove roditelje, ki te večno otuške duše razumejo in cenijo. Ko nas pogostijo, se nekateri takoj, drugi pa le počasni približajo in nam naklonijo zadržanje. Kar razganja nas od ponosa. Ponosni smo na njihove miselne poglede, ponosni na ljudi, ki spoštljivo in z ljubeznijo skrbijo zanje in ponosni nase, ker se nam ne ozirajo. Ker jim le zavidamo in jih občudujemo.

Tudi projekt ENERGIJE 2030 podpiramo z vsa prepričanostjo. Vsek razumen človek ve, da razmetavanje z energijo vodi v propad. Skrbti nas za otroke, za umrle. Kakšen pret jim zapuščamo? Požrešmo tršino, kar ni nase. Z zanimanjem smo gledali, kako je nastala energetska račna hiša. Hiša v hiši. Več takšnih! In vetrne elektrarne. Kaj smo skoraj vsi proti onesnaževanju narave. A brez energije ne znamo več živeti. Jabitre - atomske, termalne, vetrne - izbere vetrno. Še leti vetrnice po murda moteti v neokrnjeni naravi. Kaj pa nase hiše, stolpnice, tovorne, avtoceste...? Če nismo več pripravljene živeti v votlinah, moramo oprejeti manjše a lo. In vetrne elektrarne to gotovo so! Spuščevani obkoljevarostreniki, manjše a lo. Medno zglede je bila tudi delavnica, t

modernejši (modernizirani) popravljajo, delajo, se
drušijo. Človek se človeka, brez odevskega plačila.
»Enostavno naredim, kar znam, zato, ki tega ne znaš.
Znaš pa kaj drugega, česar jaz ne znam. In toš
naredil imam.« Brez računice se nazaj in se
naprej. Samo se hvaležen pogled in preprost hvala.

Polhod skozi nacionalni park z revitaliziranim
naravnim močvirjem je sicer služil za prijateljsko
zbadanje »lutega Patrika«, a takrat smo
vedeli: Bilo je lepo, le malo prehitro. Škoda.
Toliko lepše smo le »prehitrohodili«.

O hramu - razmolike, raz veliko gubeznijo
pripomnjemo. Dobro je teknila, novi prijatelji!

Spominim na vas in vaše plemensko delo
nos bodi dolgo navduševali in navdihovali.

Jerica Kavran
Helena Partić

Mailbox: 7.7. 2010